

PREGÀRIA D'UNA NOIETA DE JANUSZ KORCZAK¹

Déu omnipotent, he promès a la mama d'acabar amb els capricis, li he promès d'ésser assenyada; prometre-ho no és pas gaire difícil, però com es fa per complir-ho? Tinc por de no mantenir la meva promesa. No pas per mala voluntat, és que sempre és possible fer el que es vol? Quantes vegades no m'he dit: "A partir de demà, jo canvio!" Esperem que aquesta última vegada sigui la bona. Ho desitjo de veritat, però cal que m'ajudis, Déu omnipotent.

Tu has creat la Terra que gira entorn del seu eix al mateix temps que entorn del Sol. Ens has donat un equador i uns meridians, el pol sud i el pol nord, i uns mars amb les seves penínsules, els seus caps, els seus estrets i els seus golfs. Tu has creat les muntanyes, les valls, les planes amb tot ple d'animals, de plantes, de rocam. Amb una sola indicació teva, els boscos s'omplen d'ocells, els rius surten de mare, els reis marxen a la guerra o bé deposen les armes. Res a la Terra no es fa sense el teu consentiment.

Sé que el cervell de l'home no és prou gran per comprendre't; és com una gota d'aigua comparada amb l'oceà de la teva intel·ligència. Tu ets poderós. Ho saps i ho pots tot. Tots nosaltres tenim necessitat de Tu i a Tu et pertoca acceptar o rebutjar les nostres demandes.

Déu, reconec de tot cor la teva intel·ligència i la teva bondat, i si hi ha tantes coses que no arribo a entendre, deu ser perquè encara sóc massa jove o massa curta. I ara, Déu, convé que et digui una cosa que corre el risc d'affligir-te, però com no ser sincera davant teu? A més, no hi pot haver secrets entre nosaltres, Tu coneixes els meus pensaments! Tu exigeixes que els homes siguin justos i bons, oi que sí,

llavors per què no els has creat així?
Per què els deixes pecar? Si almenys Tu els donessis prou voluntat com per arribar a mantenir els seus bons propòsits! Mira els meus esforços, faig el que puc, però no serveix de res. Dono preocupacions a la mama i acabo per detestar-me jo mateixa.
Per la minúcia més petita quedo enrocada, abans morir que afluixar! S'ha de dir que les coses són lluny d'ésser perfectes tant a casa com a l'escola. Ja he hagut de sofrir massa la hipocresia i la malvolença de la gent i no veig gaires coses de les quals Tu no te n'hagis d'avergonyir. És veritat que no hauré de respondre pels altres, però totes aquestes mentides i tant de safareig, tota aquesta falsedat, francament n'hi ha com per disgustar-se de la vida!

Déu omnipotent, ja en tinc prou d'ésser capriciosa i desobedient, tinc ganes de canviar, però per tenir la força de perseverar, tinc necessitat de Tu. Ajuda'm, si et plau, deixant-me ni que sigui una miqueta de la teva puixança divina.

Només t'ha calgut un dia per crear el món, què et costaria dir: "que tots els infants siguin bons" – i jo no tindria ja més problemes!

1. J. KORCZAK, *Tot sol amb Déu. Pregàries dels qui mai no resen*, Sam Na Sam Z Bogiem, Varsòvia 1922. Traducció francesa: Éditions Cana, París 1982.

